

Kirkelig Samling om Bibel og Bekendelse (Kirkens Ja og Nej)

v/ formanden, pastor Erik H. Bennetzen
Præstegårdsvej 10, DK-7770 Vestervig
Tlf. 97 96 22 50
E-mail: ehben@tele2adsl.dk

23. marts 2007

Uopfordret høringssvar fra Kirkelig Samling om Bibel og Bekendelse på:

Kirkeministeriets forslag til ny anordning om dåben i folkekirken

1. Forslaget giver adgang for alle med bopæl i Danmark til at blive døbt (§ 1, stk. 1).

Der spørges ikke til medlemskab af folkekirken, eller om man bekender sig til den kristne tro. Eneste begrænsning er, at man har bopæl i Danmark.

Det er revolutionerende nyt!

Anordningen er jo ikke til brug for borgmesterkontorerne med tilbud om borgerlig dåb, men angår folkekirkens præsters forvaltning af kirkens dåbssakramente. Derfor måtte man forvente, at 'alle børn og voksne' i det mindste blev præciseret til at gælde: 'børn af forældre, hvoraf mindst den ene er medlem af folkekirken, og voksne, som begærer optagelse i folkekirken', nærmere defineret som den evangelisk-lutherske kirke i Danmark, jfr. Grundloven.

Den gamle forordning er fra 1828, hvor evangelisk-luthersk kristendom var eneste tilladte religion i Danmark og dåb og konfirmation simpel betingelse for at kunne udøve borgerrettigheder og få læreplads. Da kunne der være mening i at skrive, som man gør i anordningsudkastet. Men tværtimod præciserede man som kongelig befaling, at der er "Pligt for alle Forældre, der bekender sig til den christelige Religion, at lade deres Børn ved Daabens Sacramente indlemme i den christne Kirkes Samfund" (§ 1).

Nutidens Danmark er et pluralistisk samfund. Vi har mange etablerede trossamfund, kristne og andre. Samtidig skaber mange deres individuelle alternativer, hvor man shopper der, hvor man kan få noget interessant. Man bekymrer sig ikke om at få et formaliseret medlemskab, eller om man i kraft af barnedåb har det i forvejen. Med anordningen i hånden kan man hente sig dåbens ritualhandling til sin egen mikstur og melde sig ud af folkekirken dagen efter.

Derfor er det uomgængeligt at præcisere, at dåben sker inden for folkekirken som evangelisk-luthersk trossamfund og gives til børn af kirkens medlemmer eller til voksne, som søger optagelse.

2. Forslaget pålægger sognets præst ubetinget pligt til at døbe (§ 1, stk. 4).

Nu rettes den kongelige befaling (anordningen træder i kraft med dronningens underskrift) til præsten, at han "i barnets eller den voksnes bopælssogn har pligt til at foretage dåb".

Her bliver præsten sat i et dilemma, når han gennem dåbsanordningen pålægges pligt til under alle omstændigheder at udføre en genuin kirkelig handling som en borgerlig service uden anden forudsætning end, at man har anmodet om den.

Dilemmaet opstår ved, at præsten allerede ved sin ordination blev forpligtet af biskoppen/kirken på at forvalte dåben "efter Kristi indstiftelse" (Præsteløftet). Derfor er det præsten og ikke smeden, der har ansvar for de kirkelige handlinger. Det drejer sig ikke kun om at følge ritualen til punkt og prikke, men også om at forvalte dåben i sin rette sammenhæng og således modarbejde forkert brug.

Man kan ikke pålægge præsten samvittighedsfuldt at forvalte dåben efter Kristi indstiftelse med regnskabsdagen for øje, dvs. med ansvar over for den almægtige Gud, og så samtidig pålægge ham at døbe uden hensyn til Kristi indstiftelse med tjenestemandens ret og afsked for øje.

Dåbens sammenhæng er troen. Det understreges med al tydelighed i Luthers lille Katekismus. Den har i vort kirkesamfund været grundlaget for dåbs- og konfirmationsundervisning lige siden reformationen i 1536. Den er tilmed bekendelsesskrift i folkekirken og dermed en del af grundlaget for kirkens tro og embedsforvaltning. Det skal kirkeministeriet tage hensyn til i bestemmelser vedrørende dåbsforvaltning. En helt anden sag er, at kirken må søge at undgå vilkårlighed i præsters embedsforvaltning. Til det formål kan man gå klogt frem og formulere nogle vejledende retningslinier, som giver et vist spillerum i grænsetilfælde. Præsten skal ikke fratages ansvaret for at forvalte dåben efter Kristi indstiftelse.

Ligesom præsten må have frihed til sjælesørgerisk skønsomhed over for dem, der er tøvende med at udtrykke tro.

Problemet kan løses ved i stedet for "pligt" at skrive "ansvar". Det er nemlig, hvad ordination og præsteløfte allerede har pålagt præsten.

3. Forslaget tager dåben ud af troens sammenhæng (Indledningen).

Indledningen understreger rigtigt og stærkt, at dåben er Guds handling med den, der bliver døbt. Troen bygger på Guds handling i ord og sakramenter. Dåben adskiller sig fra evangeliets forkyndelse ved at være en handling, hvor Gud slutter pagt med den, der døbes. Denne vedstår på sin side pagten ved at svare Ja såvel til forsagelsen som til trosbekendelsen. Det synlige udtryk for det oprettede pagtsforhold er kirkemedlemskabet. Derfor døbes barnet ind i et troens miljø i hjem og menighed. Det understreges også ved, at dåben som hovedregel bør finde sted ved sognets normale gudstjeneste. Dette troens miljø er den normale forudsætning for, at barnets tro næres og styrkes i tilhørsforholdet til Jesus Kristus og lærer, hvordan troen bliver en naturlig del af livet.

Indledningen nævner nok troen, men troen fremstår som et automatisk vilkår, der følger af dåben, så den døpte blot i kraft af at være døbt "lever sit liv på tilgivelsens og opstandelsens vilkår".

Indledningen har derfor en alt for skæv vægtlægning ved alene at pege på Guds handling i dåben. Gud handler dog med et menneske, som derfor altid fordrer og udfordrer mennesket til tro, hvilket aldrig er en selvfølgelighed.

Forslaget skaber fire tabere:

Dåben - som i anordningen isoleres fra sin sammenhæng til at stå som et tilbud, der er åbent for enhver uanset tro og kirkeligt tilhørsforhold og uden forpligtelse til at gå ind under dåbens vilkår i tro og kristenliv.

Præsten - som tvinges til at udføre en sakramental handling, også hvor den er i modstrid med præsteløftet, der forpligter ham til "at modvirke misbrug af nådens hellige midler".

Den døpte - hvis han eller hun hører til i et trosfremmed miljø og er uden hjælp til at få taget det i brug, som han har fået.

Menigheden - som fratages sit ansvar for sine medlemmer, da den ikke længere er set som den sammenhæng, dåben giver optagelse i.